

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะของผู้เรียนกับสัตัวคั่นเคยและสัตัวไม่คั่นเคยที่เป็นตัวเอกในนิทาน กับความเข้าใจในการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยลักษณะของผู้เรียนแบ่งออกเป็น 5 ลักษณะ ดังนี้

1. เพศ ได้แก่
 - 1.1 เพศชาย กำหนดให้มีค่าเป็น 1
 - 1.2 เพศหญิง กำหนดให้มีค่าเป็น 0
 2. ที่อยู่ของผู้เรียน ได้แก่
 - 2.1 ตัวเมืองชั้นใน กำหนดให้มีค่าเป็น 1
 - 2.2 ตัวเมืองชั้นนอก กำหนดให้มีค่าเป็น 0
 3. จำนวนชั่วโมงในการชมโทรทัศน์ต่อวัน ได้แก่ ไม่ได้ชม 1 ชั่วโมงต่อวัน 2 ชั่วโมงต่อวัน 3 ชั่วโมงต่อวัน 4 ชั่วโมงต่อวัน 5 ชั่วโมงต่อวันขึ้นไป
 4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
 5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะภาษาไทย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
- สำหรับสัตัวที่เป็นตัวเอกในนิทานมี 2 ประเภท คือ
1. สัตัวคั่นเคย กำหนดให้มีค่าเป็น 1
 2. สัตัวไม่คั่นเคย กำหนดให้มีค่าเป็น 0

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ได้แบ่งการนำเสนอเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับลักษณะของผู้เรียน สัตัวที่เป็นตัวเอกในนิทาน และความเข้าใจในการฟังของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความเข้าใจในการฟังของผู้เรียนระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ฟังนิทานที่มีตัวเอกเป็นสัตัวคั่นเคย กับกลุ่มตัวอย่างที่ฟังนิทานที่มีตัวเอกเป็นสัตัวไม่คั่นเคย

ตอนที่ 3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของผู้เรียน และสัตัวที่เป็นตัวเอกในนิทาน กับความเข้าใจในการฟังของผู้เรียน

ตอนที่ 4. ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ระหว่างลักษณะของผู้เรียน และสัตัวที่เป็นตัวเอกในนิทานกับความเข้าใจในการฟังของผู้เรียน

ตอนที่ 1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับลักษณะของผู้เรียน สัตว์ที่เป็นตัวเอกในนิทาน และความเข้าใจในการฟังของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ จำนวนชั่วโมงในการชมรายการโทรทัศน์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะภาษาไทย และคะแนนความเข้าใจในการฟังจากการฟังนิทาน

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
จำนวนชั่วโมงในการชมรายการโทรทัศน์ต่อวัน	4.05	1.36
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.42	.72
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะภาษาไทย	2.10	.83
คะแนนความเข้าใจในการฟัง	14.58	3.54

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการชมโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างโดยเฉลี่ยวันละ 4.05 ชั่วโมง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ย 2.42 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะภาษาไทยโดยเฉลี่ย 2.10 และคะแนนความเข้าใจในการฟังของกลุ่มตัวอย่างโดยเฉลี่ยเท่ากับ 14.58 คะแนน

ตอนที่ 2. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความเข้าใจในการฟังของผู้เรียนระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ฟังนิทานที่มีตัวเอกเป็นสัตว์คุ้นเคย กับกลุ่มตัวอย่างที่ฟังนิทานที่มีตัวเอกเป็นสัตว์ไม่คุ้นเคย

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความเข้าใจในการฟังของผู้เรียนระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ฟังนิทานที่มีตัวเอกที่เป็นสัตว์คุ้นเคยกับกลุ่มตัวอย่างที่ฟังนิทานที่มีตัวเอกเป็นสัตว์ไม่คุ้นเคย

กลุ่มที่	จำนวน (n=314)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	Prob.
<u>กลุ่มที่ 1</u>					
ฟังนิทานที่มีตัวเอก เป็นสัตว์คุ้นเคย	159	15.20	3.40		
				3.20	0.002
<u>กลุ่มที่ 2</u>					
ฟังนิทานที่มีตัวเอก เป็นสัตว์ไม่คุ้นเคย	155	13.94	3.57		

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ฟังนิทานที่มีตัวเอกเป็นสัตว์คุ้นเคยมีคะแนนความเข้าใจในการฟังเฉลี่ยเท่ากับ 15.20 และกลุ่มตัวอย่างที่ฟังนิทานที่มีตัวเอกเป็นสัตว์ไม่คุ้นเคยมีคะแนนความเข้าใจในการฟังเฉลี่ยเท่ากับ 13.94 สรุปได้ว่า กลุ่มที่ฟังนิทานที่มีตัวเอกเป็นสัตว์คุ้นเคยมีความเข้าใจในการฟังสูงกว่ากลุ่มที่ฟังนิทานที่มีตัวเอกเป็นสัตว์ไม่คุ้นเคย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของผู้เรียน และสัตว์ที่เป็นตัวเอกในนิทาน กับความเข้าใจในการฟังของผู้เรียน

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะผู้เรียนและสัตว์ที่เป็นตัวเอกในนิทาน กับความเข้าใจในการฟังของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรต้น	จำนวน (n)	ตัวแปรตาม (ความเข้าใจในการฟัง)	Prob.
เพศ	314	- .1914	.000
ที่อยู่	314	- .0393	.244
จำนวนชั่วโมงในการชม			
รายการโทรทัศน์ต่อวัน	314	- .0649	.126
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	314	.4143	.000
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
วิชาทักษะภาษาไทย	314	.4270	.000
สัตว์ที่เป็นตัวเอกในนิทาน	314	.1849	.000

จากตารางที่ 4 พบว่า ตัวแปรที่สัมพันธ์กับความเข้าใจในการฟังของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 ตัวคือ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะภาษาไทย และสัตว์ที่เป็นตัวเอกในนิทาน โดย เพศมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการฟังในทิศทางลบ ($r = - .1914$) แสดงว่านักเรียนเพศหญิงมีแนวโน้มว่ามีความเข้าใจในการฟังสูง และนักเรียนเพศชายมีแนวโน้มว่ามีความเข้าใจในการฟังต่ำ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะภาษาไทย และ สัตว์ที่เป็นตัวเอกในนิทาน มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการฟังในทิศทางบวก (มีค่า $r = .4143, .4270$ และ $.1849$ ตามลำดับ) แสดงว่า นักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีแนวโน้มว่ามีความเข้าใจในการฟังสูง และนักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จะมีความเข้าใจในการฟังต่ำ เช่นเดียวกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะภาษาไทยสูงมีแนวโน้มว่ามีความเข้าใจในการฟังสูงและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะภาษาไทยต่ำ มีแนวโน้มว่ามีความเข้าใจในการฟังต่ำด้วย สำหรับนักเรียนที่ฟังนิทานที่มีตัวเอกเป็นสัตว์คุ้นเคยจะมีความเข้าใจในการฟังสูง นักเรียนที่ฟังนิทานที่มีตัวเอกเป็นสัตว์ไม่คุ้นเคยก็มีความเข้าใจในการฟังต่ำด้วย แต่จำนวนชั่วโมงในการชมรายการโทรทัศน์ และสภาพที่อยู่ของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการฟังของนักเรียนน้อยมากในทิศทางลบ แสดงว่านักเรียนที่ชมรายการโทรทัศน์น้อยจะมีความเข้าใจในการฟังไม่สูงกว่านักเรียนที่ชมรายการโทรทัศน์มากกว่า และนักเรียนที่มีที่อยู่ในเขตตัวเมืองชั้นนอกจะมีความเข้าใจในการฟังไม่สูงกว่านักเรียนที่มีที่อยู่ในตัวเมืองชั้นใน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างลักษณะของผู้เรียน และ สัตว์ที่เป็นตัวเอกในนิทานกับความเข้าใจในการฟังของผู้เรียน ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างลักษณะของผู้เรียน และสัตว์ที่เป็น ตัวเอกในนิทาน กับความเข้าใจในการฟังของนักเรียน

ขั้นที่	ตัวแปรทำนาย	β	R^2	R^2 เพิ่ม	F
1	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาทักษะภาษาไทย	.2846	.1823	-	69.5545
2	สัตว์ที่เป็นตัวเอกในนิทาน	.2147	.2290	.0467	46.1708
3	เพศ	-.1444	.2495	.0205	34.3476
4	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	.1938	.2678	.0183	28.2474

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เชิงพหุคูณ พบว่า ความเข้าใจในการฟังของผู้เรียนนั้น มีตัวแปรทำนายที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 ตัว คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะภาษาไทย สัตว์ที่เป็นตัวเอกในนิทาน เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยตัวแปรทำนายที่สำคัญที่สุด คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะภาษาไทย ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนของคะแนนความเข้าใจในการฟังของผู้เรียนได้ร้อยละ 18.23 ตัวแปรทำนายที่สำคัญเป็นอันดับสอง คือ สัตว์ที่เป็นตัวเอกในนิทานซึ่งเพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของคะแนนความเข้าใจในการฟังของผู้เรียน เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 4.67 ตัวแปรทำนายที่สำคัญเป็นอันดับสาม คือ เพศ ซึ่งเพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของคะแนนความเข้าใจในการฟังของผู้เรียน เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 2.05 และตัวแปรทำนายที่สำคัญเป็นอันดับสี่ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของคะแนนความเข้าใจในการฟังของผู้เรียน เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 1.83 และตัวแปรทั้ง 4 ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคะแนนความเข้าใจในการฟังของผู้เรียน ได้ร้อยละ 26.78